

der foreligger et Skøde derpaa, udstedt fra en Udlænding til en dansk Underfaat, selv om der ikke ved en sammenhængende Række Adkomstbreve haves fornøden Hjemmel for, at vedkommende Udlænding virkelig er Ejer af det Skib, han har skødet. Og i særegne Tilfælde kan derhos Toldbestyrelsen ifølge samme Lovs § 9 i Slutningen tilstaa Lempelse med Hensyn til de der fordrede Bevislighederes Tilvebringelse, naar tilfredsstillende Oplysning paa anden Maade staffles til Stede. Men den Oplysning, som tilfredsstiller Overtoldbestyrelsen, er nærmest kun en saadan, ifølge hvilken det i international Henseende kan forsvares at have registreret Skibet som dansk uden Hensyn til, om ogsaa fornøden Vished for en civilretlig gyldig Adkomst maatte foreligge. Derfor vil den Omstændighed, at, under den gældende Lovs Herredømme en Adkomst er registreret paa det danske Skibsregister, heller ikke afgive fornøden Betryggelse for dens virkelige Gyldighed.

Tænte vi os dernæst Lande som f. Eks. Norge, hvor endnu slet intet Hverken offentligretlig eller civilretlig Skibsregister findes, og Reglerne om den civilretlige Erhvervelse ere saa vide, at Skibe kunne overdrages baade mundtlig og skriftlig, saa vil det ogsaa her blive et grumme vanskeligt Spørgsmaal for Bureauet at besvare: Hvor naar foreligger der en Adkomst paa et fra Norge til dansk Ejendom erhvervet Skib af saa betryggende Natur, at Adkomstens Indehaver i Henhold til den kan registreres som Ejer paa det danske Skibsregister?

Endelig er der endnu de langt bortliggende Lande i de fjerne Verdensdele, om hvis Ret Bureauet muligvis intet ved og heller ikke kan fordres at skulle vide noget med Sikkerhed. Hvorledes skal der forholdes, naar et Adkomstbrev derfra fremkommer? Det er muligt, at det vil sige sjældent, om nogen Sinde; men for den Mulighed, at det maatte ske, bør Loven ikke lade Bureauet staa uden Vejledning.

Det har i denne Sammenhæng kun været os om at gøre at fremhæve de Vanskeligheder, som Fordringen om Adkomstbrevenes Fremlæggelse i Forbindelse med Anmeldelsen forvolder, selv hvor saadanne Breve findes. Hvorledes der skal raades Bod paa Vanskelighederne, er et Spørgsmaal, som vi komme tilbage til nedenfor ved § 18.

Men en væsentlig anden Ulempe for Anmelderen kan dernæst ogsaa fremkomme som Følge af, at han ganske mangler Adkomstbrev, være sig Bilibrev eller Skøde. Medens der i forrige Tilfælde, hvor Adkomster forelaa, ikke kunde være Tvivl om, at Re-

gistreringskontoret burde indsende dem med Anmeldelsen og saa overlade Bureauet at værdsætte deres Betydning, kan der spørges, hvorledes Kontorets Forhold i det her foreliggende Tilfælde skal være. Og det skønnes da ikke rettere, end at Svaret bør være, som i nærværende Paragrafs næstsidste Stykke udtalt, at Kontoret bør gøre Anmelderen opmærksom paa Manglen, for saa vidt han ikke alt forinden maatte være bleven det, og foranledige ham til at meddele Forklaring om Grunden til, at Brevene savnes, samt saa vidt muligt søge at afhjælpe Sabnet ved Tilvebringelse af de Oplysninger om hans Retserhvervelse gennem Breve, Erklæringer, Vidnesbyrd o. s. v., som det er ham muligt at staffe til Beje. Finder Bureauet dem ikke fyldestgørende, kunne de dog blive af Betydning for Muligheden af en Ejendomsdoms Erhvervelse.

Med Hensyn til Paragraffens sidste Stykke jfr. Lov 13. Marts 1867 § 9 1°, hvor samme Paabud findes.

Til § 15.

Saad der i denne Paragraf er paabudt om Registreringskontorets Pligt til at iværksætte Skibets Maaling samt grænse de i Anmeldelsen indeholdte Angivelser af dets øvrige Bestaenighed og saa indsende Anmeldelsen med tilhørende Bilag, efter at den er bleven forsynet med Kontorets Bevidnelse af Rigtigheden af de i Anmeldelsen indeholdte Oplysninger om Skibets Bygning og Bestaenighed, træder i Stedet for Forstriften i Lov 13 Marts 1867 § 10, hvis Udtryk, at Registreringskontoret skal indføre det fornødne saa vel om Registreringen som om Maalingen i en derover optagen Forretning, sammenholdte med Udtrykkene i §§ 5, 1ste Stykke, og 11, 2det Stykke, give Anledning til den ovenfor Sp. 3370—72 fremhævede Tvivl om den egentlige Betydning af Registreringskontorets Virksomhed. Den foreslaede Affattelse turde i denne Henseende ikke lide af nogen Uklarhed.

Naar da Registreringskontorets forberedende Gjening er endt ved dets Grænsning af Anmeldelsen med Bilag, Meddelelse af Vidnesbyrd, for saa vidt saadanne ere krævede, og derpaa følgende Indsendelse af samtlige Sagens Papirer til Bureauet, begynder selve Bureauets Virksomhed.

Til § 16.

Den første Pligt, som paahviler Bureauet, er den at indføre Anmeldelsen i Registrerings-Dagbogen, hvilket skal ske samme Dag, som Anmeldelsen indkommer til Bureauet, idet her ved Dag i Medfør af det